

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5CdoGp/1/2025
Identifikačné číslo spisu: 1220205385
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:1220205385.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Správa domov SBD Bratislava II, s.r.o., Bratislava, Strojnícka 8, IČO: 35 970 740, proti žalovaným: 1/ Č. E., nar. X. X. XXXX, D., I. XX, 2/ Č. E., nar. X. X. XXXX, D., I. XX, 3/ Ing. V. V., nar. XX. X. XXXX, D., R. J. XX, 4/ Š. J., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 5/ K. K., akad. mal., nar. X. XX. XXXX, D., Z. XX, 6/ Ing. D. K., nar. X. X. XXXX, D., I. XX, 7/ K. S., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 8/ D. K., nar. XX. XX. XXXX, D., I. XX, 9/ D. J., nar. X. X. XXXX, D., I. XX, 10/ C. K., nar. XX. XX. XXXX, D., I. XX, 11/ I. W., nar. XX. XX. XXXX, D., I. XX, 12/ I. Q., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 13/ Mgr. N. U., nar. XX. X. XXXX, J., Š. X, 14/ Ing. H. O., nar. XX. XX. XXXX, J., X. K. XX, 15/ N. K., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 16/ F. O., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 17/ F. K., nar. XX. X. XXXX, D., T. X, 18/ Č. A., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 19/ RNDr. B. C., CSc., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 20/ Ing. K. K., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 21/ Ing. C. N., nar. X. XX. XXXX, D., I. XX, 22/ Č. W., nar. X. XX. XXXX, D., I. XX, 23/ Č. K., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 24/ I. R., nar. XX. XX. XXXX, D., D. X, 25/ I. T., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 26/ S. K., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 27/ R. K., nar. XX. XX. XXXX, D., S. J. XX, 28/ A. K.W., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 29/ Ing. Q. K., R.. X. XX. XXXX, D., I. XX, 30/ Ing. B. E., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 31/ B. O., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 32/ Č. K., nar. X. XX. XXXX, D., I. XX, 33/ Z. Q., nar. X. X. XXXX, D., I. XX, 34/ W. Z., nar. XX. XX. XXXX, D. Š., D.I. XXXX/X, 35/ A. X., nar. XX. XX. XXXX, R. C., A. XXXX/X, 36/ Q. U., nar. X. XX. XXXX, D., L. X, 37/ C.J. X., PhDr., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 38/ Mgr. C. Q., R.. XX. XX. XXXX, D., I. XX, 39/ J. O., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 40/ O. J., nar. XX. XX. XXXX, D., I. XXXX/XX, 41/ Ing. S. J., nar. XX. XX. XXXX, D., I. XXXX/XX, 42/ N. J., nar. XX. XX. XXXX, D., I. XXXX/XX, 43/ Mgr. R., A., nar. XX. XX. XXXX, D., I. XX, 44/ C. W., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 45/ C. E., nar. X. X. XXXX, D., C. XXXX/X, 46/ Ž. K., nar. X. X. XXXX, D., I. XX, 47/ Ing. Z. E.B., nar. XX. XX. XXXX, D., I. XX, 48/ Ing. Z. S., nar. X. XX. XXXX, D., I. XX, 49/ MUDr. Z. K., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 50/ Z. O., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 51/ J. K., nar. X. X. XXXX, D., I. XX, 52/ J. D., nar. X. X. XXXX, D., I. XX, 53/ A. K., nar. XX. X. XXXX, D., D. X, 54/ Ing. Š. J., nar. X. X. XXXX, D., I. XX, 55/ Š. E., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 56/ Ing. W. H., rod. Š., nar. XX. XX. XXXX, P. Z., T. XXXX/XXA, 57/ E. Š., rod. I., nar. XX. XX. XXXX, D., I. XXXX/XX, 58/ A. S., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 59/ A. K., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 60/ N. C., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 61/ K. E., nar. X. X. XXXX, D., I. XX, 62/ T. N., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 63/ T. D., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 64/ Mgr. Z. R., R.. XX. X. XXXX, D., I. XX, 65/ Z. K., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 66/ D. S., nar. X. X. XXXX, D., I. XX, 67/ C. A., nar. X. X. XXXX, D., I. XX, 68/ C. K., nar. XX. XX. XXXX, D., I. XX, 69/ Š. U., nar. XX. X. XXXX, D., I. XX, 70/ Š. S., nar. XX. XX. XXXX, D., I. XX, 71/ N. K., nar. XX. XX. XXXX, D., I. XX, 72/ K. K., nar. XX. XX. XXXX, D., A. XX, 73/ Mgr. J. O., nar. XX. XX. XXXX, D., J. XXX, 74/ J. J., nar. XX. XX. XXXX, C. N. K., I. X, 75/ Ing. C. D., nar. XX. XX. XXXX, D., I. XX, 76/ Ing. C. K., nar. XX. XX. XXXX, D., I. XX, 77/ D. K., nar. XX. XX. XXXX, D., I. XX, žalovaní zastúpení advokátskou kanceláriou: VALACHOVIČ &

PARTNERS s.r.o., Bratislava, Mostová 2, IČO: 50 647 903, o určenie neplatnosti výpovede zmluvy o výkone správy; o sťažnosti žalobcu voči uzneseniu o výške trov konania, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B2-7C/83/2020, o dovolaní generálneho prokurátora proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV z 28. februára 2025 č. k. B2-7C/83/2020 - 526, takto

rozhodol:

Uznesenie Mestského súdu Bratislava IV z 28. februára 2025 č. k. B2-7C/83/2020 - 526 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 17. mája 2024 č. k. B2-7C/83/2020 - 484 rozhodol tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovaným trovy konania vo výške 14.903,09 eur na účet právneho zástupcu žalovaných, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia. (I. výrok)

1.1. V odôvodnení uviedol, že Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 25. 07. 2022 č. k. 7C/83/2020 - 341 konanie z dôvodu späťvzatia žaloby zastavil voči 74 žalovaným a všetkým 74 žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu voči žalobcovi. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 251, § 255 ods. 1, § 262, § 263 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a), 13 ods. 2, § 13a ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj „Vyhláška“). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 a 2 CSP tak, že nakoľko boli v konaní žalovaní úspešní, súd im v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.2. Vychádzajúc z ustanovenia § 251 CSP za trovy konania je možné považovať len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania do jeho skončenia, boli preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva v tomto konaní. Súd preto priznal žalovaným trovy konania tak, ako vyplývajú zo súdneho spisu a predstavujú účelne vynaložené náklady vzniknuté v súvislosti s konaním za nasledujúce úkony právnej služby pri zastupovaní žalovaných vyčíslené v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Vyhlášky v spojení s § 13 ods. 2 Vyhlášky. Náhrada trov právneho zastúpenia žalovaných bola vyčíslená a priznaná v zmysle Vyhlášky tak, že za 1 úkon právnej služby im súd priznal v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) Vyhlášky tarifnú odmenu vo výške 1 z jednej trinástiny vo výške 83,62 eur v roku 2021 za každého zo 74 žalovaných podľa § 13 ods. 2 Vyhlášky, 3.104,81 eur s DPH (41,81 eur x 74) a režijný paušál za rok 2021, ktorý predstavuje 1/100 výpočtového základu vo výške 10,87 eur (§ 16 ods. 3 Vyhlášky). Náhrada trov právneho zastúpenia pri zastupovaní žalovaných v 1/ až 74/ rade bola vyčíslená v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 13 ods. 2 Vyhlášky (uznesenie Ústavného súdu SR z 08. 03. 2018 sp. zn. II. ÚS 137/2018 a nález Ústavného súdu SR z 21. 06. 2018 sp. zn. IV. ÚS 187/2018), pričom súd priznal za každý úkon aj režijný paušál vo výške 1/100 výpočtového základu podľa roku, v ktorom bol daný úkon vykonaný (§ 16 ods. 3 Vyhlášky). Odmena bola následne zvýšená o sadzbu DPH podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky. Doloženie ďalších dôkazov žalovanými dňa 26. 08. 2021 (len deň po písomnom vyjadrení vo veci samej) súd žalovaným nepriznal, nakoľko doloženie ďalších dôkazov je podaním nemeritórneho charakteru, teda podaním nespádajúcim pod § 13a ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., pričom podaním týkajúcim sa veci samej nie sú návrhy na doplnenie dokazovania, rôzne žiadosti a návrhy procesného charakteru a pod. (Fiačan, I., Kerecman, P., Baricová, J., Hellenbart, V., Sedlačko, F. a kol. Vyhláška o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (advokátska tarifa). Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2015. s. 110). Súd zároveň konštatoval, že z ustálenej judikatúry, aj systematického a jazykového výkladu vyplýva, že výška tarifnej odmeny za každý zo spoločných

úkonov sa u každého zo zastúpených zníži o 50 %, čo v danom prípade predstavuje spolu sumu 3.104,81 eur s DPH (41,81 eur x 74 žalovaných + 1x 10,87 eur za režijný paušál) za jeden spoločný úkon a režijný paušál sa prizná za spoločný úkon iba jedenkrát (porovnaj sp. zn. III. ÚS 305/2017-14 zo dňa 3. mája 2017).

1.3. Na základe vyššie uvedeného súd priznal žalovaným trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia tak, ako vyplývali zo súdneho spisu spolu vo výške 14.903,09 eur.

2. Mestský súd Bratislava IV (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo dňa 28. februára 2025 č. k. B2-7C/83/2020 - 526 a uznesenie č. k. B2-7C/83/2020 - 484 zo dňa 17. 05. 2024 zmenil tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovaným trovy konania vo výške 453,55 eur na účet právneho zástupcu žalovaných, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia. (I. výrok)

2.1. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 239 ods. 1, § 240, § 250 CSP, § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1, § 13a ods. 4, § 16 ods. 3 Výhlášky a tým, že sťažnosť žalobcu proti uzneseniu bola podaná v zákonnej 15 - dňovej lehote.

2.2. Súd konštatoval, že sťažnosť žalobcu je dôvodná, nakoľko je potrebné zohľadniť fakt, že žalovaní tvoria nerozlučné spoločenstvo, ktoré pramení v hmotnom práve (§ 14a ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z.), a preto nemožno pri určení hodnoty úkonu právnej služby aplikovať ustanovenie § 13 ods. 2 Výhlášky. Právny zástupca robil úkony právnej služby v mene všetkých žalovaných a ustanovenie § 13 ods. 2 Výhlášky sa vzťahuje len na samostatné spoločenstvo (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/153/2010-175, uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS 455/2011). Súd v rámci úpravy výšky náhrady trov konania priznal žalovaným podľa § 251, § 262 ods. 1 a 2, § 263 ods. 1 CSP, § 11 ods. 1 písm. a), § 13a a § 18 ods. 3 Výhlášky trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a zistený skutkový stav súd konštatoval, že uznesenie, ktorým súd rozhodol o výške náhrady trov konania je potrebné zmeniť, a preto výšku priznanej náhrady trov konania upravil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť náhradu trov konania spolu vo výške 453,55 eur s DPH (§ 18 ods. 3 Výhlášky) právnenmu zástupcovi žalovaných s poukazom na § 263 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto uzneseniu podal generálny prokurátor (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie.

3.1. Namietal, že uznesenie Mestského súdu Bratislava IV z 28. februára 2025 č. k. B2 - 7C/83/2020-526 trpí vadou, ktorá má za následok závažné porušenie práva spočívajúce v právnych záveroch, ktoré sú neudržateľné a potreba zrušiť toto rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty. V súdnej veci tvorili žalovaní nútené spoločenstvo (§ 78 CSP), pričom každé nútené spoločenstvo má súčasne povahu nerozlučného spoločenstva (§ 77 CSP). Mestský súd Bratislava IV sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže mal za to, že § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb sa na nerozlučné spoločenstvo neaplikuje. Nesprávne právne posúdenie veci teda spočíva v nesprávnej aplikácii právneho predpisu. Podľa § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) sa základná sadzba tarifnej odmeny zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb; zníženie sa uplatní pri zastupovaní druhej a ďalšej osoby. Zastupovanie viacerých osôb tvoriacich procesné spoločenstvo jedným advokátom nemôže byť na účely určenia odmeny advokáta považované za zastupovanie jednej osoby, nakoľko takýto výklad by bol v zjavnom rozpore s jazykovým znením ustanovenia § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Okrem toho, každý subjekt, ktorý nerozlučné spoločenstvo tvorí, sa môže dať zastúpiť iným advokátom, čo vylučuje, aby nerozlučné spoločenstvo bolo na účely určenia odmeny advokáta považované „len za jeden subjekt“. Uvedená právna otázka už bola v judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky riešená. Najvyšší súd judikoval, že povaha procesného spoločenstva (či ide o samostatné spoločenstvo alebo o nerozlučné spoločenstvo) nie je relevantná na účely výpočtu náhrady trov konania, a to z dôvodu, že trovy svojho zastupovania si hradí každý účastník sám, a to bez ohľadu na povahu spoločenstva, v ktorom vystupuje (MCdo/1/2011). Napriek označenému rozhodnutiu najvyššieho súdu (MCdo/1/2011) súdna prax na súdoch nižších stupňov nie je v tejto otázke jednotná. Do pozornosti dovolacieho súdu dal aj uznesenie zo 06. 10. 2011 č. k. II. ÚS 455/2011-7, keď ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť, v ktorej sťažovateľ namietal porušenie práva na spravodlivý proces tým, že všeobecný súd

neaplikoval ustanovenie § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., keď mal všeobecný súd za to, že toto ustanovenie sa vzťahuje len na samostatné spoločenstvo, nie však na nerozlučné spoločenstvo. Ústavný súd uviedol, že v zásade nie je oprávnený preskúmať právne závery všeobecných súdov. Ústavný súd nekonštatoval nezlučiteľnosť označenej interpretácie s ústavou. Uznesením z 22. 10. 2024 č. k. I. ÚS 580/2024-14 ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť, v ktorej sťažovateľ namietal porušenie práva na spravodlivý proces tým, že všeobecný súd aplikoval ustanovenie § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., keď mal všeobecný súd za to, že toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nerozlučné spoločenstvo. Ústavný súd konštatoval, že v rozhodovacej činnosti všeobecných súdov existujú dva odlišné právne názory. Ústavný súd sa nepriklonil ani k jednej z uvedených línií rozhodovacej činnosti a zdôraznil, že jeho úlohou nie je zjednocovať judikatúru všeobecných súdov. Z vyššie uvedených dôvodov mal za to, že Mestský súd Bratislava IV vec nesprávne právne posúdil (tým, že neaplikoval § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), pričom toto nesprávne právne posúdenie veci je potrebné považovať za vadu, pre ktorú je dôvodné dovolaním napadnuté uznesenie zrušiť. Ďalej mal za potrebné vyjadriť sa k otázke prípustnosti dovolania generálneho prokurátora z hľadiska subsidiarity a proporcionality tohto opravného prostriedku. Podmienka subsidiarity je splnená, nakoľko podávateľa podnetu nemajú k dispozícii iné prostriedky nápravy. Odvolanie proti uzneseniu o sťažnosti nie je prípustné. Princíp proporcionality, vyjadrený v § 458 ods. 2 Civilného sporového poriadku, vychádza z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). Proporcionality musí existovať medzi záujmom na nezmeniteľnosti konečného súdneho rozhodnutia (na jednej strane) a legitímnym cieľom zásahu (na strane druhej). ESLP pristupuje k posudzovaniu otázky proporcionality medzi označenými cieľmi tak, že záujem na zachovaní (nezmeniteľnosti) konečného súdneho rozhodnutia prevažuje. Uviedol, že ak v danom prípade najvyšší súd dovolaniu generálneho prokurátora vyhovie, teda, ak dovolaním napadnuté uznesenie zruší, je potrebné, aby vykonal test proporcionality, teda aby bolo z odôvodnenia jeho rozhodnutia zrejmé, že sa touto otázkou zaoberal. Pri teste proporcionality zohráva podstatnú skutočnosť, že dovolaním napadnuté rozhodnutie nie je meritórnym rozhodnutím vo veci samej, ale že ide o rozhodnutie procesnej povahy (určenie výšky trov konania). Pri rozhodnutiach procesnej povahy sa záruky garantované právom na spravodlivý proces síce uplatňujú, avšak nie vždy je z povahy veci potrebné trvať na takej intenzite, aká sa vyžaduje, ak ide o rozhodnutie vo veci samej. Závažnosť právneho omylu (nesprávnej aplikácie právneho predpisu) v danom prípade vyústila do absurdnej situácie, keď žalovaným (77 subjektom) bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia tak, ako by išlo o jeden subjekt (spolu 453,55 eur), čo v prepočte na jedného žalovaného predstavuje 5,89 eur, teda sumu, ktorá objektívne nie je spôsobilá žiadnemu žalovanému nahradiť trovy vynaložené na právnu pomoc advokáta v spore. Pri teste proporcionality je preto potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že zrušenie dovolaním napadnutého uznesenia umožní dosiahnuť vyváženú náhradu trov konania medzi stranami skončeného sporu. V závere uviedol, že v danom prípade prevyšuje potreba nápravy nad záujmom zachovania nezmeniteľnosti súdneho rozhodnutia a nad princípom právnej istoty.

3.2. Vzhľadom na uvedené navrhol dovolaciemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalobca sa k dovolaniu generálneho prokurátora nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie generálneho prokurátora podal oprávnený subjekt v zákonom stanovenej lehote (§ 461 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 464 CSP v spojení s § 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie generálneho prokurátora je prípustné a dôvodné, a preto ním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je potrebné zrušiť.

6. Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu je prípustné dovolanie generálneho prokurátora, ak to vyžaduje ochrana práv a túto ochranu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 458 ods. 1 CSP).

7. Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné iba za predpokladu, že právoplatné rozhodnutie súdu porušuje právo na spravodlivý proces alebo trpí vadami, ktoré majú za následok závažné porušenie práva spočívajúce v právnych záveroch, ktoré sú svojvoľné alebo neudržateľné a ak potreba zrušiť

rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 458 ods. 2 CSP).

8. Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu strany (§ 458 ods. 3 CSP).

9. Na konanie o dovolaní generálneho prokurátora sa primerane použijú ustanovenia o dovolaní, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 464 CSP).

10. S prihliadnutím na doterajšiu judikatúru EŠLP zastáva dovolací súd názor, že ustanovenie § 458 ods. 1 CSP pripúšťa interpretáciu, že generálny prokurátor (ak dospeje k záveru o existencii fundamentálnej procesnej vady) je oprávnený podať dovolanie generálneho prokurátora vtedy, keď strana sporu nemohla predtým sama svojou procesnou aktivitou - v tomto prípade podaním odvolania - dosiahnuť nápravu procesnej vady alebo nesprávnosti a domôť sa ochrany svojich práv. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 331/2006, kde ústavný súd vyjadril záver, že ochrana poskytovaná mimoriadnym opravným prostriedkom je prípustná vtedy, ak osoba, ktorá sa domáha podania takéhoto mimoriadneho opravného prostriedku, nemala k dispozícii zákonom dovolené a efektívne prostriedky na ochranu svojich práv a zákonom chránených záujmov (najmä podaním niektorého z opravných prostriedkov vrátane mimoriadnych opravných prostriedkov). V predmetnom prípade žalovaný nemal procesnú možnosť podať odvolanie voči (dovoláním generálneho prokurátora napadnutému) uzneseniu súdu z 28. februára 2025 č. k. B2-7C/83/2020 - 526, ktorým zmenil na odvolanie žalobcu napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu tak, že výšku priznanej náhrady trov konania upravil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť náhradu trov konania spolu vo výške 453,55 eur s DPH (§ 18 ods. 3 Vyhlášky) právnenému zástupcovi žalovaných s poukazom na § 263 ods. 1 CSP, a teda objektívne nemal k dispozícii zákonom dovolené a efektívne prostriedky na ochranu svojich práv a zákonom chránených záujmov (napr. podaním niektorého z opravných alebo mimoriadnych opravných prostriedkov).

11. Z uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie generálneho prokurátora je (procesne) prípustné, a preto pristúpil k skúmaniu, či generálnym prokurátorom napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu porušuje právo žalovaných na spravodlivý proces, alebo trpí vadami, ktoré majú za následok závažné porušenie práva, prípadne či potreba zrušiť napadnuté rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty.

12. V prejednávanej veci generálny prokurátor napadol uznesenie, ktorým sudca okresného súdu rozhodol o sťažnosti proti uzneseniu, ktoré vydal vyšší súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP. Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 CSP a contrario). Bola teda splnená podmienka, že ochranu práv nemožno dosiahnuť inými právnymi prostriedkami. Dovolanie generálneho prokurátora bolo podané na podnet žalovaných ako účastníkov konania, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané, keďže podľa pôvodného rozhodnutia vydaného vyšším súdnym úradníkom mal žalobca nahradiť žalovaným trovy konania vo výške 14.903,09 eur na účet právneho zástupcu žalovaných, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia, kým podľa napadnutého uznesenia mal žalobca nahradiť žalovaným trovy konania vo výške 453,55 eur.

13. Generálny prokurátor v podanom dovolaní namietal, že uznesenie Mestského súdu Bratislava IV z 28. februára 2025 č. k. B2-7C/83/2020-526 trpí vadou, ktorá má za následok závažné porušenie práva spočívajúce v právnych záveroch, ktoré sú neudržateľné a potreba zrušiť toto rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty. V súdnej veci tvorili žalovaní nútené spoločenstvo (§ 78 CSP), pričom každé nútené spoločenstvo má súčasne povahu nerozlučného spoločenstva (§ 77 CSP). Mestský súd Bratislava IV sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže mal za to, že § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb sa na nerozlučné spoločenstvo neaplikuje. Nesprávne právne posúdenie veci teda spočíva v nesprávnej aplikácii právneho predpisu.

14. V zmysle judikátu R 71/2018 patria do pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ (§ 421

ods. 1 CSP) predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu nepatria rozhodnutia ústavného súdu, krajských súdov Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Českej republiky ani Európskeho súdu pre ľudské práva (3Cdo/6/2017, 3Cdo/165/2018, 6Cdo/79/2017). Pokiaľ sa riešenie určitej právnej otázky odvolacím súdom prípadne odkloní od právnych záverov prijatých týmito súdmi, nemôže ísť o odklon relevantný v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

15. Právna úprava § 13 ods. 2 vyhlášky pri výpočte odmeny advokáta výslovne nerozlišuje medzi samostatným a nerozlučným procesným spoločenstvom.

16. V rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu je otázka výšky náhrady trov právneho zastúpenia vyriešená jednotne, a to priznaním náhrady trov právneho zastúpenia aplikovaním § 13 ods. 2 vyhlášky vo výške zníženej základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá je následne vynásobená počtom zastúpených osôb bez toho, aby sa zaoberal povahou spoločenstva týchto účastníkov (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/222/2012).

17. V uznesení sp. zn. 3MCdo/1/2011 z 20. septembra 2012 najvyšší súd uviedol, že nepovažuje skutočnosť, či išlo o účastníkov, ktorých procesné postavenie malo povahu nerozlučného procesného spoločenstva alebo samostatného procesného spoločenstva, za relevantnú, a to z toho dôvodu, že trovy svojho zastupovania si hradí každý účastník sám, a to bez ohľadu na povahu procesného spoločenstva, v ktorom vystupuje (m. m. I. ÚS 339/2019, porov. IV. ÚS 418/2023).

18. Napriek tomu, že v rozhodovacej činnosti všeobecných súdov v základnom konaní sa objavuje aj iný prístup, pričom v týchto prípadoch súdy nepovažovali úkony právnej služby advokáta za spoločné úkony v zmysle § 13 ods. 2 vyhlášky v prípadoch nerozlučného spoločenstva účastníkov a konštatovali, že pri nerozlučnom spoločenstve platia úkony jedného zo spoločníkov aj pre ostatných spoločníkov, ide o také spoločné práva a povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, rozhoduje sa o nich v jednom výroku, ktorý vyznieva proti všetkým nerozlučným spoločníkom rovnako (priaznivo alebo nepriaznivo), dovolací súd uvádza, že v danom prípade nevidí dôvod na odklon od svojej ustálenej rozhodovacej praxe, a zároveň na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že dovolanie podané generálnym prokurátorom je dôvodné ak namieta, že rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, teda spočíva v nesprávnej aplikácii právneho predpisu.

19. Na základe uvedeného dovolací súd podľa § 449 ods. 1 CSP v spojení s § 464 CSP zrušil napadnuté uznesenie Mestského súdu Bratislava VI a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

20. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania, ako aj o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP v spojení s § 464 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.